

Langt under havet solen stod

(fra "Kinafarerne" Syngestykke i 2 Akter opført første gang 1748)

Tekst: Peter Andreas Heiberg (1758-1841) Melodi: Claus Schall (1757-1835)

1.

Langt under havet solen stod,
da Gunild sad ved graners rod,
så månens sølv på bjergets toppe,
og lytted til hver lyd deroppe,
fra bjergets fod

2.

Hun hører ej den kælnø røst,
som vækker fryd i hendes bryst.
Hun hører ej om Harald kalder;
Thi ned i dalen elven falder
med tordenrøst.

3.

"Rind sagte, Elv!" udlod hun sig
"Flyd mod min elskov føjelig!"
"Forvild ej med dit brag mit øre,"
"Og nægt mig ej den røst at høre,"
"Som kalder mig!"

4.

Før nattens mørke var forbi,
han gik til jagt på vildsom sti:
"Farvel, min brud, han til mig siger."
"I dalen hist, når månen stiger,
Der samles vi!"

5.

"O kom, min elskte Harald, kom!"
"Jeg gyser blot ved tanken om
at bjørnen kan den stærke fælde;"
"O kom! O hør, hvor alle fjelde
gentage kom!"

6.

Nu hørtes horn og hundeglam,
op Gunild fôr, "O! Det er ham!"
"Bring, ekko, ham min fryd i møde!"
"Og alle fjelde rundt genløde:"
"O! Det er ham!"

<http://www.erlingmusic.dk/>